

quorum facta mentione, de Pluto sollicita inquit. πούδ' pro πούδ' εν. idem quod supra dixit, πούδ' εν. έρχεται ineptum, & seruo dignum respōsum. Rogatus de loco, respondet de facto. Apud Comicum Latinum idem facit Dauus, interrogatus enim, Quid isthic tibi negotij est? respondet. Modò introii. ός. Notanda hic significatio particule ός, adiectiuo enim postposita, aduerbii λίαν vim habet. Ergo ύπερφυής ός, est ingens, & conferta admodum.

Σχόλια. Εδξιοιούδ' άπαντες. Ήγουν τής δεξιάς ύπαζοντο. Ομηρος. δεξίη ύπαζοντο έπεισί τε μελιχίοισιν. Εν κλειανωτή ύρμαθώ.] έπει έκένος έπεν ότι ουκέτι έσαι άπαντες άρτων, άλλ' εύποεια. δεξ' τουτο αυτ' άρτοις αναδύσαι βούλεται κ' σεφανώσαι. κλειανωτή δ' έ ύρμαθώ, αντί τ' άρτων δέση, εν κλειανώ ύπτη μύλων. δέον είπείν σεφανώ. κλειανός ή άρτα τή κει ή τή σαυνοσ. παίζει ή μη τή άδ φάγων αυτ. γραφείαι ή έκ κλειανωτή ύρμαθών. (BISETVS. Οί Αττικοί ή, καθάπερ Αθλίωμος εν τή γ. τή δειπνοθω. λέγει δεξ' τ' ρ σοιχείου ή κλειανόν. έ κλειανότην λέγουσιν. Ηρόδοτος ή, κλίβανον όθεν άρτος κλιβανίτης ή κλιβανάλιος. κλειβανή ή ύωσιβίος φησι λέγει δεξ' πλακουϊτάς τινας χήματι μασοειδ' είς.

GERARDVS. Εδξιοιούτο.] δεξιοιούσαι, est aliquem per dextram capere, vel illi dextram dare; quæ prehensatio perhumana est, & beneuola. Dextra enimντ fidei, ita & charitatis atq; amoris symbolum est. Propterea Pythagoras admonens quoslibet in amicitiam non esse admittendos dicebat, Μη παντί έμβάλλειν δεξιάν, id est, dextram non cuiuis esse porrigendam. Βίον. facultates & ea omnia quæ vitæ degendæ sunt necessaria. όφρυσίω ήγον, supercilia cogebant, rिंगebantur. Supercilium duarum potissimum rerum index est, arrogantia & iracundia. Modesti homines & placidi frontem & supercilia remittunt, quæ saltuosi & iracundi contrahunt. Εκυθρώπαζον, læuitiam quandam præ se ferebant. Σκυθικούς ύπας είχον, vultu Scythico, id est, immani & toruo erant. Scythicum vocant quod est immite, inamænum, tetricum & austerum. Verbo conficte à nota Scytharum feritate. εκτυπέιτο, modum rustica saltationis velut depingit: densior enim solea agrestium, inter saltationem, durius terram ferit quàm vrbano- rum, in saltatorio ludo scitè tripudiare doctorū. εύρύθμοις ποροβήμασι, numeroso progressu, & cōposito, quod fit vbi omnes vno tenore, & concordī saltu incedunt. Ne putes autem hæc ironi-

α cè dicta, nam rustica rusticis placent, quemadmodum vrbana vrbani. έξ ενός λόγυ, vno modo, vna ratione & consensu, nemine alij contradicente, aut aliqua ratione illi obfistente. In vno enim cætu si diuerse sunt saltationes, probari potest illic diuersas & dissentientes esse voluntates. Vbi in verbis & oratione consensus requiritur, Græci non dissimili loquendi formula dicuntur loqui, dicere, vel concinere έξ ενός στόματος vno ore, quod & μά φωνή, id est, vna voce profertur. χορεύετε, Choros celebrate. accipiendus chorus non pro chorea & saltatione (hoc enim per όρχήσθ' notatur) sed pro hominum cætu & equalium coitione, quæ diebus ferè festis & solennibus solet certis in locis fieri, vbi ludo, risui, & nugis plurimus est locus. είς ούσιν, participium indefinitum ab είσιν, int'ò eo, είσέρχουαι άλφίτθ. Apparet verba hæc olim in pauperes iactari consueuisse, quo volebant significare eos extrema pauperie premi. Nam illi cui farina deest & panis, multa alia vt desint necesse est. Επαίτω. Prædiximus Lunam à diuitibus in triuuis coli consueuisse. Hæc itaque putans se in numero diuitum esse, per Lunam iurare audet. κήγά. Quoniam Carion dixerat pauperes coronatos Plutū sequi, faciam ego quoque vt Pluto adhis coronatus, & vt intelligant omnes in nostris saccis farinam esse, coronam tibi contexam ex multis panibus: his verbis seruum notans tam edacem, quàm seruus eam antea dixerat bibacem. Αναδύσαι circumligare significat, quæ significatio nō vacaret ioco: hic tamen pro σεφανώσαι accipit Carion, qui subdit, μή γυω μέλλ' έτι. εν κλειανωτή. Sunt κλειανώ ή panes clibanarii, id est, in clibano cocti. Quod Atticis dicitur κλειανός, communis lingua effert κλίβανός. Sensus est si legas εν κλειανωτή ή ύρμαθώ, in multitudine. i. inter multos & ordine dispositos panes. Græcum glossema aliam nouit lectionem, εν κλειανωτή ή ύρμαθώ, multis ordinibus panum: vt non ex alia re, quàm ex panibus coronam intelligat concinnandam, nam alia re coronari potest, qui in mediis panibus coronatur. θυρών. Qui fit vt dicat Plutum prope fores esse, cum ipse & Chremyli vxor præ foribus essent? Quauis Plutus tum procul adhuc esset, & ideo cui Carion ait se obuiam iturum, interea dum Chremyli vxor cætera domi curabit, tamen ita dici solet, de iis quæ postmodum futura sunt, & quæ instant. Græci etiam dicunt φείλας θυράς ή, in foribus. i. in proximo adesse.

B

C

D

E

F

Πο. Φέρε νυώ ίούσ' είσω, κομιστώ καταχύσμα-

Ναπερ νεωνήτσιον όφθαλμοίς έρώ:

Καρ. Εγώ δ' άπαντήσά γ' έπεινοίς βούλομαι.

Σχ. Φέρε νυώ ίούσ'.] προς τή έθος παρ' αυτοίς. ή δ' γάρ νεωνήσιον δ' έλυντ' φρωτων είσόντων είς τ' οικίαν, ή άπλώσ τ' έφ' ών οίαντ' άθαι τε άγαθόν. έβέλοντ' ώς κ' όπ' ή νυμφίς, φεί τ' είσαι τα τσαγήματα κατέχευν είς σημεϊον εύπορίας, ώς κ' θεόπομπός οπισν εν Ηδύχαρφ. Φέρε σύ τα καταχύσματα τα χείως κατ' ή νυμφίς κ' κόρης. έπει εν κ' ό πλ' έτος εν φρωτός είσέρχεται ή τ' φησι. σύ κηται ή τα καταχύσματα από φοινίκων, κολλύβων, τρωγάλίων, ίχάδων, κ' καρύων άπερ ήρπαζον οί σύμδ' ελοι. κυείως ή έλέοντ' όταν

ca. Modò ne quid cuncteris. Nam præ forib. viri Nūc adsūt. Mv. Ego domū ingredior, vt his nō Oculis, quasi recens emptis, misibilia asseram. (uis ca. Ego vero illis volo obuiam procedere.

G

GERARDVS. Καταχύσματα. Atheniέσιν. mos fuit,